

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 173. szám

2007. május

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat!

Áldás a gyermek

Anyák napján, gyermeknap közeledésekor a fenti rövid mondat jutott eszembe. Ezt a mondatot lelkipásztor testvérünk egy régebbi, adventi szolgálatában hallottam. Az istentiszteleten nem lehettem jelen, de magnókazettán hozzám is eljutott ez az üzenet. (Áldja meg érte a jó Isten a stúdióban szolgáló fiatalokat!)

Azért nagy öröm számomra ez a megállapítás, mert nincs benne semmilyen feltétel a gyermekkel kapcsolatban. Olyan „kítétel” például, mintha a szép, a jó, a szorgalmas, az okos, az egészséges, az engedelmes stb. gyermek lenne áldás a szülők számára. Lelkipásztorunk megállapítása szerint áldás a gyermek – úgy, ahogy van, ahogy a jó Isten adja – függetlenül az előbb felsorolt tulajdonságoktól.

Eszembe jut az a kimondhatatlanul nagy öröm, ami gyermekeim születésekor betöltött. Mikor első gyermekem születése után a szülésznő odahozta hozzám – szépen megfürdetve – a kisfiamat. Meghatódva öleltem magamhoz. Kimondhatatlan hála volt a szívemben Sanyi fiamért. Eszembe jutott egy ének. Ezt az éneket az égi Gyermek születése alkalmából írta a szerző. Önkéntelenül is – a szívemben – elkezdtem énekelni: „Gyermek született nekünk ma, fiú adatott nekünk ma...” (Hisz nekem is kisfiam született.) Csodálatos élmény szülő-

nek, hívó szülőnek lenni. Tudom, hogy erről sok testvérem bizonyosságot tudna tenni.

Amilyen nagy öröm az, ha egy családba gyermek érkezik, épp olyan nagy felelősséget jelent az, hogy a szülők hogyan nevelik fel gyermeküket, gyermekeiket. Gyermeknap közeledésekor bennem is felmerül egy fontos kérdés: Vajon tudom-e azt

nyújtani gyermekeimnek, amire ők igazán vágnak? Odaadom-e nekik a legtöbbet, a legjobbat, ami tőlem telik? Az időmet, a figyelmemet, a szeretetemet és mindazt, amit tőlem igényelnek?

Minden hívő szülő leghőbb vágya az, hogy hitben nevelje gyermekeit. Hogy odasegítse őket az Úrhoz. Hálásak vagyunk fiataljainkért az Úrnak – azért, hogy a Lélek munkálkodik közöttük. Bárcsak egy se veszne el közülük, bárcsak mindannyian találnák meg az Urat!

Hálásak lehetünk a kicsinyekért, a gyermek-bibliakörért. Olyan jó, hogy itt nőhetnek fel a gyülekezetben, az Úr házában! Mi, hívó szülők tudjuk, hogy az igazi gyermekmunka otthon, a családban folyik, hisz a családi körben lényegesen több időt töltenek a gyermekek, mint a bibliakörben. Áldja meg a jó Isten a bibliaköri tanítók és a hívó szülők magvetését! Hallgassa meg a hangosan és a titkon elmondott imádságokat!

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld.22:6.)

Halász Sándorné

„Mese”

Egyszer egy gyermek megszületni készült, és így szólt az Istenhez: „Azt beszélnek, holnap leküldesz a Földre. De hogyan fogok élni ott, hisz kicsiny és védtelen vagyok?” Isten azt válaszolta: „A sok angyal közül kiválasztottam neked egyet, aki várni fog téged és vigyázni fog rád.” „De itt a Mennyországban nem csinállok mást, csak énekelek és mosolygok. Erre van szükségem, hogy boldog lehessenek.” – mondta a gyermek. Isten így felelt: „Az angyalod mindennap fog énekelni neked. És érezni fogod a szeretetét, és boldog leszel.” „És hogyan fogom megérteni az embereket, ha nem értem a nyelvüket?” – kérdezte a gyermek. „Az könnyű! Az angyalod meg fogja tanítani neked a legszebb és legédesebb szavakat, amiket valaha is hallani fogsz, és az angyalod türelemmel és gondossággal meg fog tanítani beszélni.” – válaszolta Isten. A gyermek felnézett Istenre és így szólt: „És mit fogok tenni, ha veled akarok majd beszélni?” Isten rámosolygott a kisedre és azt mondta:

„Az angyalod össze fogja tenni a kezeidet, és megtanít imádkozni.” A gyermek kissé szomorúan folytatta: „Úgy hallottam, hogy a Földön rossz emberek is vannak. Ki fog engem megvédeni tőlük?” Az Isten megölelte a gyermeket és azt válaszolta: „Az angyalod óvni fog téged akkor is, ha az az élete kockáztatásával jár.” A gyermek elszontyolodva nézett maga elé és így szólt:

„De mindig bánatos leszek, mert nem láthatlak téged.” Isten ismét megölelte a gyermeket: „Az angyalod mindig beszélni fog neked rólam, és meg fogja mutatni, hogyan juthatsz vissza hozzám, habár én mindig melletted leszek.”

Ekkor, bár nagy békesség volt a Mennyben, már hallani lehetett a földi hangokat. A gyermek sietve kérdezte: „Istenem, ha most mennem kell, kérlek, árudd el nekem az angyalom nevét!” És ekkor Isten így válaszolt:

„Az angyalod neve nem fontos. Egyszerűen így fogod hívni: *Édesanya!*”

(Maxima – Babanapló)

Édesanyám

"Ugyebár barátom, nem kell ahhoz számtan, hogy megszámlálhassam, hány édesanyám van. Tudhatom, láthatom ugyebár, hogy hány van, egyetlen-egyetlen-egyetlen anyám van. Ó, jószágos Isten, hogy kell rá vigyáznom! Másikat nem kapok sehol e világon!"

Anyák napján

Ezen a napon annyi mindent kell megköszönöm neked:
azt, hogy életet adtál, azt hogy felneveltél,
megköszönöm azt a sok jót amit értem tettél.
Megköszönöm, hogy megszüdtél,
hisz csak azért tetted,
mert aggódtál értem,
s tudtad ha most fáj is,
később majd megértem,
s eltöprengem a miérten.
Neveltél a jóra, s féltettél a rossztól,
mindig tiszta szívvel ótál a gonosztól,
s ha mégis baj ért te mellettem álltál,
hogyha bánat ért mindig vigasztaltál.
Ápoltál, ha beteg voltam, s ha szomorú
ború borult rám, te voltál az,
ki megnevettettél
ANYU.

(Iregyem Nilatak)

Hálaadás

Köszönöm, Istenem
az édesanyámat!
Amíg ő véd engem,
nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó
áldó szeretettel,
Értem éjjel-nappal
dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke
csak érettem fárad,
Köszönöm, Istenem
az édesanyámat!

(Dsida Jenő)

„Csak a szeretetet lehet vég nélkül
osztogatni úgy, hogy közben mégse fogy el.”

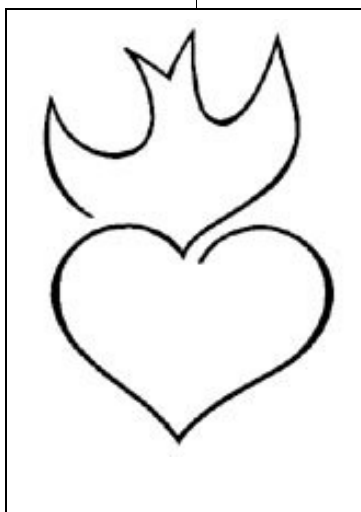
Egy kis Pünkösdtörténelem

Pünkösöd napját, azaz a Szentlélek eljövételét és egyben az egyház megalapítását ünnepli a keresztény világ vasárnap, a húsvét utáni ötvenedik napon. Ez alkalomból a keresztény egyházak országsszerte ünnepi miséket, illetve istentiszteleteket tartanak. Pünkösödöt a keresztény egyház születésnapjának is tartják. Az evangélium szerint ugyanis Krisztus mennybemenetele után az apostolok, Mária és a legközelebbi tanítványok közösen ünnepeltek: Szent Péter prédikációját követően sokan megtértek, belőlük alakultak az első keresztény gyülekezetek.

Az ünnep elnevezése a görög pentekosztész, azaz ötvenedik szóból származik, s napja minden évben május 10-e és június 13-a közé esik. Eredetileg a befejezett aratás meghálálásának (Sávuot) napja volt, később pedig a Sínai-hegyi törvényhozás ünnepévé vált. Bár pünkösödöt ünnepként csak a II. században említik keresztény írók (Tertullianus, Origenes), ünneplése egyidős az egyházzal. Már 305-ben püspöki szinódus rendelte el a Szentlélek eljövételének megünneplését. Mivel a húsvéthoz kötődő ünnep, ezért a niceai zsinat óta (i.sz. 325.) mozgó ünnep. A középkorban a Szentlélek eljövételét jelző szélzúgás jelképezésére kürtöket és harsonákat fújtak, a tüzes nyelvek jelképezésére égő kócot, rózsákat és ostyát hullattak a magasból, néhol fehér galambokat eresztettek szét a templomban. A május 10-e és június 13-a között mozgó ünnep alkalmasnak bizonyult a tavaszi és nyári napforduló azon ősi európai szokásainak és hitvilágának továbbélésére, amelyek a különböző népszokásokban még napjainkban is élnek. Így ez az ünnep a napfordulókhöz hasonlóan sikerrel vitte tovább az év jeles napjainak ősi hagyományait.

(Forrás: Internet)

Pünkösöd ünnepére

Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed
Ma is minden bánkodó szívének,

Hogy ki tévelyg kétségbe',
homályba':
Világító sugaradat áldja.
Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!
Piros pünkösöd, szállj le a világra,

Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!

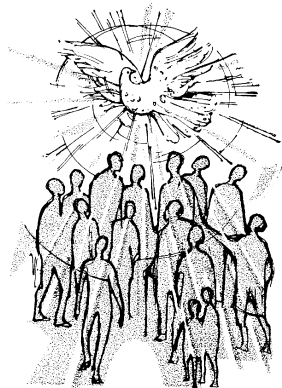
(Reviczky Gyula)

Egyetlen válasz három pünkösdi kérdésre

Írta: dr. Somogyi Barnabás

Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv második fejezete a keresztényen pünkösöd történetéről és az újszövetségi gyülekezet születéséről szól. A Szentlélek kitöltése után Jézus tanítványai az izraeliták pünkösödjét ünneplők sokadalmában találták magukat. A kis csoport feltűnést keltett, mert úgy kezdtek el beszélni, mint akik nagyon fontos és friss ismeretek birtokában vannak, amiket feltétlenül közölniük kell mindenkivel, akár ismerős, akár nem. A templomba igyekvő zsidó férfiak megdöbbenve és csodálkozva tették fel a kérdést maguknak és egymásnak: "Imé, ezek, akik beszélnek, nem Galileából valók-e?" Döbbenetük egyik oka az volt, hogy mindenki, bárhonnan jött, anyanyelvén hallotta megszólalni az egyszerű ruházatú, köz-szereplésből nem ismert embereket. Igyekeztek ezért a saját nyelvük szerint csoportosulni a lelkes tanúságtevők körül. A döbbenet másik oka, hogy a helyi járó-

kelők közül mind többen fölismerték a Jézussal együtt járó tanítványokat, akik Galileából valók voltak. Így még meglepőbb volt, hogy görögül, latinul, arabul olyan értelmesen beszélnek, mintha csak a környék nyelvjárásain társalognának. Pünkösd reggelén, Jeruzsálem utcáin az első tudakozódás a fennhangon, de kéretlenül megszólalók *kilétére* vonatkozott. Ha értelmes szó üti meg a fülünket, vagy távolabbról beszéd foszlánya hallatszik, ösztönösen kérdezzük: *ki beszél?* A legtöbb ember már ennek tudatában dönti el, hogy figyeljen-e, vagy továbbmenjen.

A morajló sokaságban a második kérdés: *"Mikar ez lenni?"* A kíváncsiak mind többet láttak és hallottak. Kezdték világossá lenni, hogy bár sok a nyelv, a téma ugyanaz. A galileusok Istenről szólnak, a szent könyvekből idéznek. Az első percektől az volt különös, hogy bár pünkösd napja van, a hirtelen támadt szónokok nem az Egyiptomból való szabadulásról, nem a szabad hazában befejezett első aratásról és az első zsengeről beszélnek. Prófeciákat idéznek, melyeket az utóbbi hetekre vonatkoztatnak és a közelmúltból egy per tragikus részleteit emlegetik, amely egyébként itt köztudott volt, mert a főpap udvaráig és a római helytartó palotájáig több száz ember füle hallatára és szeme láttára zajlott le. A kegyes zsidó férfiak zavarba jöttek. Voltak az utcákon olyanok is, akik gúnyolódtak: ezek a jóbarátok *"édes bortól részegedtek meg!"* A gúnyolódók gátlástalanságnak tartották a tanúbizonyosságra való belső késztetést és a számukra ismeretlen nyelvet értelmetlennek minősítették. Kezdték furcsán érezni magukat az emberek. Tanakodtak, de tanácstalanul maradtak. Úgy vették észre, hogy egy *esemény* középpontjába kerültek. Mi történik itt? Hova sodródtak? A történésbe nem tudtak beilleszkedni, de elszakadni sem akartak. Vártak. Egyszer csak tömörülni kezdtek a galileusok, a

megfeszített Jézus tanítványai. Közülük Péter apostol állt elő, fölemelte hangját és figyelmet kért. Először visszautasította a tanítványtársait ért vádat, mert a gúnyolódók hiteltelenné akarták tenni a rendkívüli eseményt. A tanítványoknak ötven napja ismét és ismét cáfolniuk kellett a Krisztus sírját őrző katonák hazugságát is: *Jézus él! Megjelent közöttünk!* Az apostol Jóel prófétát idézte Isten Lelkének kitöltéséről, szólt a názáreti Jézusról, akit Jeruzsálem népe halálra adott, de akit Isten föltámasztott, "mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt". Péter apostol kijelentette, hogy a Föltámadott a mennyei Atyához ment és a mai napon elküldte, kitöltötte a Szentlelket tanítványaira. *"Ez az, amit láttok és hallotok is"* – mondta az apostol.

Mikor megértették a hallgatók a golgotai megváltás történetét, azok, akiket *"szíven talált az ige"* bűnösnek érezték magukat Krisztus halálában. Azt kérdezték az apostoloktól: *"Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?"* Egy üdv-történeti esemény középpontjába kerülve színt kell vallani. Bólintás, mellverés, közfelkiáltás nem elég. Ha beláttuk, hogy Isten olyan sokat tett értünk, nekünk is tenni kell valamit, amivel kapcsolatba kerülünk a Föltámadottal. Péter így válaszolt: *"Térjete meg és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztusnak nevében, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát"*. Ez a válasz minden tekintetben eligazít. Így kapcsolódhatunk be az üdv-történetbe, mint meghívottak és megváltottak. Csak ez az út vezet el a Szentlélek ajándékáig.

PÜNKÖSDKOR

Tüzek jönnek, különös lázak:
LÉLEK járja által a házat.
Szárnyas remény lobog fel bennünk,
szólnunk kell és valamit tennünk,
amit az ÚR tűzlángja mível,
szétfutni a hatalmas hírrel:
a szeretet ímé kiárad,
nem lesz vége még a világnak,
JÉZUS KRISZTUS itt jár, keresvén...
Fehér zászló lobog keresztjén,
út lett nekünk, igazság, é l e t ,
átöleli a mindenséget.

(Füle Lajos)

Leprások világnapja

Jézus mondja: „...nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (Jn.15:5.)

Kedves Testvérek!

Mint minden évben, úgy 2007. január 28-án is országszerte megünnepeltük a Leprások Világnapját a Bp. Pasaréti Református templomban.

Isten iránti hálával mondhatjuk el, hogy ha nem is teljesen zavartalanul, de folyt a munka a misszióban. Kényelmetlenséget jelentett és jelent, hogy az átépítés még ma sem fejeződött be az Alagi téri központunkban. Az építkezésről év közben hírt adtunk az egyházi újságokban. Az átépítés miatt egy ideig nem tudtunk fásli készítéséhez fonalat küldeni, és kértük támogatóinkat, hogy lehetőség szerint ebben az időszakban ne hozzák az elkészült fáslikat, takarókat sem, mert bizonyos nehézségek között dolgozunk, de reménység szerint hamarosan elkészül a végleges helyünk, és zavartalanul, a régi lendülettel folytathatjuk a munkát.

Az elmúlt évben is 10.000 fáslit tudtunk légi szállítmányként küldeni az Ökumenikus Segélyszervezet segítségével Indiába. Sajnos más országokba még most sem tudtuk kiépíteni a megfelelő utat. Így ezekbe a kórházakba, ill. lepratelepekre továbbra is kis csomagokban küldjük a fáslikat, baba-réklit, de a postaköltségekre jelentős támogatást kaptunk a Református Egyház Zsinatától.

Új kezdeményezés volt ebben az évben a regionális lepramissziós alkalmak szervezése. A világnapi rendezvényt mindig Budapesten tartjuk, ezért fontos, hogy a lepramissziót támogató vidéki testvérek is részt vehessenek a világnapihoz hasonló alkalmakon. Eddig két helyen, a debreceni református Nagytemplomban és a szegedi római katolikus Szent Erzsébet templomban tartottunk jótékonyági rendezvényt.

A misszió legnagyobb eseménye az elmúlt évben Horváth Anikó lelkész testvérünk bangladesh-i szolgálata volt. Ennek az útnak a költségeit teljes egészében missziónk viselte. Hazatérte óta sok gyülekezetben tartott vetített képes beszámolót.

Továbbra is sok az aratnivaló a Lepramisszió területén! Ma is minden 2. percben kiderül valakiről a világon: leprás! Sorsa ezzel megpecsételődik éppúgy, mint évezredekkel ezelőtt, hacsak nem jut el hozzá az örömhír: van gyógyulás, van új élet! Bár lehetne még több egészségügyi felvilágosító munkás, még több reklám és propaganda, még több védőnő és szociális munkás, akik a jó hírt a betegek kunyhóiba, a bozótba, vagy a koldus leprásoknak az utcára eljuttatnák! Bár lenne még több orvos és kórház, még több művértag és még több speciális lábbeli! De jó lenne, ha minden gyógyult, vagy csonkult leprás kapna munkát, ha gyermekeik mehetnének iskolába, és nem koldusként nőnének fel! De jó lenne, ha egészséges vizük lenne, ha nem téhéntrágyából tapasztott viskókban kellene lakniuk és előbb-utóbb nem kapnák meg a tbc-t és a leprát! Milyen jó lenne, ha minél többjükhöz juthatna el Krisztus szeretete azáltal, hogy megérik az emberek szeretetén és gondoskodásán keresztül!

Van munka bőven. Van miért imádkozni, van miért adakozni, van miért tenni. Kinek-kinek a maga képességei, ereje és lehetőségei szerint. Éppen ez teszi gyönyörűvé a misszió szolgálatát! Miközben „ujjakká válunk Isten kezén”, aközben magunk is kibontakozunk mindabban, amit ajándékba kaptunk Teremtőnkől.

A 183 éves Nemzetközi Lepramisszió és 33 éves magyarországi tagszervezete sok szeretettel kéri és várja régi és újabb, sőt leendő támogatóit az önzetlen szeretet gyakorlására.

Hálát adok Urunknak, hogy gyülekezetünkben is vannak testvérek, akik „ujjakká” válnak és szorgalmasan kötögetik a csonka, sebes, érzéketlen csonkok kötözésére való fáslikat. Példamutatóan szívükön hordják másféle áldozathozatalukat a nyomor enyhítésére. Van olyan testvér is, aki szívesen segít a kész fáslik és a fonalak szállításában.

„Merjünk nagyot álmodni” – írtam tavaly. Dobos Károly bácsi álma valóra vált (Ő már nem érte meg), mert Horváth Anikó lelkész missziói küldetés útján januártól ápriliséig a bangladesh-i lepratelepen dolgozott, missziózott.

Soli Deo Glória.

Selmeczi Zoltánné

3 hét az Egyesült Államokban

Március 28.-án, szerda reggel indultunk gyermekeinkhez New Yorkba. 1 napos pihenés után, péntek reggel indultunk 1 hétre Floridába. 2 napot utaztunk autóval és szombat délután 3-kor érkezünk Orlandóba, ahol egy üdülőközpontban voltunk, 30 fokos melegben. Nagyon szép környezet vett körül utazásaink során, csodálatos pálmafákban és leanderfákban gyönyörködhattunk.

Virágvasárnap egy 13000 tagú Baptista templomba vettünk részt az istentiszteleten, délelőtt kétszer van istentisztelet 9-kor és 11-kor. Mi a 11 óriási összejövetelen voltunk, az imaházba egyszerre 6000 –en férnek be, tele volt az imaház. A nagypénteki eseményeket adták elő a nagycsütörtök éjszakától a keresztre feszítésig, és a keresztre levételt is. Az előadók kb. 150-en voltak, a tanítványok korabeli ruhákba voltak öltözve. Egy 300 tagú kórus énekelt és egy 150 tagú szimfonikus zenekar játszott az események alatt. Ismerős énekeket énekeltek, nagy élmény volt átélni és látni a keresztre feszített Úr Jézust, az ember szemébe könnyek gyűltek. Az ismerős énekek közt énekelték a „Vérrel telt szent forrás ömöl”, „Megváltóm szól nekem, gyermek kicsiny erőd”. A prédikációt gyermekeink tolmácsolták, majd Úrvacsora következett, ami szintén nagy élmény volt számomra.

A következő napokban is sok érdekes látnivalóban és élményben volt részünk. Voltunk egy Tengeri világ park nevű helyen, ahol élő állatokkal, delfinnel, rozmárral, gyilkos bálnával voltak csodálatos előadások. Egy másik nap a NASA Űrközpontba látogattunk el, ami kb. 1 órányi autóútra volt Orlandótól, itt is érdekes, nem mindennapi látnivalókkal gazdagodtunk. Beültünk egy nagy terembe, egy hatalmas képernyő elé és mindenki kapott egy 3 dimenziós szemüveget és levetítették a Holdra utazást, ami olyan volt, mintha mi is ott jártunk volna. 1969-ben jártak először a Holdra és 1972-ig 12-en jutottak fel összesen. Láthattuk még a filmen az első Űrrepülő kilövését, ami nagy robajjal történt és ahogy az Űrállomást építették, ami folyamatosan mindig nagyobb lett. Az Űrrepülő belsejébe is betekintést nyerhettünk,

láttuk az űrhajósokat evés, ivás közben, és hogy hogyan mozognak, lebegnek.

Nagypénteken reggel indultunk haza, este Virginiában megszálltunk és meglepetésünkre az ablakon kinézve reggel havas tájra ébredtünk. Washington felé vettük utunkat és közben csodáltk a nyári havas tájat. Megnéztük Washington egyes nevezetességeit, a Fehér házat, a Capitoliumot, Ábraham Lincoln emlékművet. Szombat este értünk haza.

Húsvét vasárnap a New York-i magyar baptista imaházban voltunk, és hoztuk a New York-i gyülekezet és gyermekeink, Szilviék szeretetteljes köszöntését. Telefonon beszéltem Fieszl Ágival és édesanyjával Gyöngyivel, akik szintén küldik a köszöntést az erzsébeti gyülekezetnek.

Piros László és Marika

How to ...?

Avagy hogyan kell újjászületni?

Amerikában sok könyv kezdődik így: „How to...” azaz hogyan csináljuk...? Hogyan csináljunk otthon kerítést, hogyan alapítsunk céget, vagy hogyan legyünk sikeresek? Azt hiszem, nincs is olyan tevékenység, amiről ne született volna egy (vagy kettő, három) „How to” című könyv.

Egy „How to”-t én is szívesen megírtam volna. Legalább is ez volt a tervem 16 évesen. Azt gondoltam, ha nekem egyszer sikerül, és túl leszek rajta, megírom, hogyan kell megtérni, magyarul újjászületni!

Mert akkoriban nagy volt rajtam a nyomás. Talán másoknak is ismerős a helyzet. Az ember eléri a kort, amikor – rossz gyülekezeti szokás, illetve felfogás szerint – már itt lenne az ideje, illene bemerítkezni. Ezt persze direktbe nem mondja senki, de minden beszélgetésben érezni lehet rejtve a kérdést (rosszabbik esetben a neheztelést), hogy „na, mikor?”. Vagy hogy, „mi lesz már, öcsém?”. Mintha legszívesebben mindenki a bemerítő

medence felé lökdösné kárhozott, bűnben született, törekeny, ifjú testünket.

A másik „sürgető tényező” anyám volt. Tudtam, ő is nagyon szeretné már, mi több, halálosan megnyugtatóna a tény, ha a „mennyei körökbe” tartoznék. Eleget izgult értem, most már dolgozzanak az őrangyalok! Jó, jó, persze többről volt itt szó, tudom én, de a nyomást akkor is éreztem, az ő részéről is. (Mellesleg anyám számítása „bejött”, így utólag az őrangyalok tevékenységének áldásos hatása életemben – a mai napig – teljességgel nyilvánvaló és tagadhatatlan.)

Én még őszinte ember voltam (József Attila után, szabadon „ordítottam, toporzékoltam...” – nem pont így, egyszerűen csak tiltakoztam). Arra vártam, hogy a döntés először bennem szülessen meg, függetlenül minden külső, ösztönző hatástól, vagy jóindulatú rábeszéléstől. És ez valahogy még váratott magára, ami önmagában nem lett volna baj, de hát a kortársaim már mind úrvacsorázó, gyülekezeti tagok voltak. Kezdett zavarni a dolog. És rettenetesen bosszantott, hogy nincs egy nyavalyás kézikönyv?! Hogy ez itt eddig még senkinek nem jutott eszébe: megírni egy segédletet, mint az iskolákban, vagy tanfolyamokon, hogy mondjuk, hogyan kell újjászületni! De hát miért? Ha ennyire akarják, akkor miért nem segítenek? Áruló módon magamra hagy mindenki!

Nos, akkor megesküdtem magamnak, ha túl leszek rajta, én megírom azt a kézikönyvet! Ne szenvedjen az utánam jövő nemzedék!

És megtörtént. Ahogy régen Jézust, engem is alámerítettek, annak jeleként, hogy az ó-ember, a régi természetem meghal, hullámsírba merül, és ami a vízből kiemelkedik, az már egy másik, új teremtmény. Aztán kezdtem folyamatosan, egyre jobban megismerni Istent, és én magam is egyre jobban formálódtam, változtam. Múltak az évek, jöttek a krízisek, a próbák, és elegendem lett mindenből, mindenkiből, az egész világból. Életem újabb fordulópontjához érkezett, újra döntenem kellett: hogyan, merre tovább. Újra Istent választottam. Ez a döntésem persze már sokkal komolyabb, megfontoltabb és mélyebb volt, de hát idősebb is voltam már akkor. Éveim során, később jött még egy ilyen pont, és tartok tőle,

nem az volt az utolsó. Tudom, nem mindenkivel így történik, de hát nem vagyunk egyformák, nincs sablon, nincs recept. Van, aki egyszer elindul, meglódul a hitélet rögzös, küzdelmes útján, és töretlenül halad, szárnyal, ahogy az meg van írva a nagy könyvben (nem igaz, nincs is megírva).

Egy biztos, gyakorlatilag már legalább háromszor döntöttem Isten mellett, tehát mondhatnám, „rutinos megtérő” vagyok. Azt a „How to” könyvet mégsem írtam meg. Nem is fogom soha.

Mert a megtérést nem lehet tanítani, nem lehet erőltetni. Sem a szülőknek, sem a gyülekezetnek, még akkor sem, ha az már annyira kívánatos, illetve esetleg időszerű volna mindannyiunk érdekében. És nincs is rá módszer. Az újjászületés olyan, mint a születés. A gyerek akkor jön, amikor akar. Sőt foganni is akkor fogan, amikor akar. Most erről írjak én kézikönyvet? Hogy hogyan kell megfoganni, aztán meg megszületni?

Szóval, kedves utánam jövő nemzedék, sajnálom, nem készült el a „Hogyan kell újjászületni” című „How to” könyv. Talán nem is baj. Mert újjászületni egyáltalán nem kell, nem kötelező. Ahogy N. Laci bácsi, kedvenc (bocsánat, megint hazudtam, soha nem volt az) igazgató bácsim mondaná: „Mert hát kicsifijam, nem erőszak a disznótor!”

James (2004 06. 05.)

Állandó alkalmaink

Kedd:	19,00	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
	19,30	Énekóra
Péntek:	18,00	Ifjúsági óra
Vasárnap:	9,00	MKBK, Imaóra
	9,00	Gyermek Bibliakör
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet
	18,30	Énekóra

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Dr. Almási Mihály
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon:283-14-13

Rokfortos-fokhagymás krémleves

Hozzávalók 4 személyre: 10 szál újhagyma; 4 gerezd [fokhagyma](#); 1 szál petrezselyem; 10 dkg márványsajt; 2 evőkanál olaj; 5 dl [tej](#); 2 erőleveskocka; 3 evőkanál burgonyapehely; 2 dl tejszín; 1 csipet szerecsendió

Előkészítés: Az újhagymát és a fokhagymát megtisztítjuk, az újhagymát 10-15 cm-es zöldjével együtt karikákra vágjuk (a zöld hagymaszárból félretesszük 1 evőkanálnyi a díszítéshez). A petrezselymet leöblítjük. A márványsajtot kisebb darabokra tördeljük.

Elkészítés: 1. Az olajat felforrósítjuk, rádobjuk az újhagymát és az áttört fokhagymát, üvegesre fonnyasztjuk. Felöntjük a tejjel és 5 dl vízzel, belemorzsoljuk az erőleveskockákat, majd a hagymát fedő alatt, mérsékelt tűzön vajpuhára pároljuk (25-30perc)

2. Lehúzzuk a tűzről a levest, lazán belekeverjük a burgonyapelyhet, 1 percig pihentetjük, aztán botmixerrel az egészet péppé turmixoljuk. Hozzáadjuk a tejszínt, ízlés szerint utána sózzuk, borssal és egy kevés frissen reszelt szerecsendióval illatosítjuk. Visszatesszük a tűzre, éppen csak felforraljuk, végül belekeverjük-olvasztjuk márványsajt felét.

3. A levest mélytányérokba szedjük, tetejére szórjuk a maradék sajtot, a félretett hagyma zöldjével és petrezselyembóbitákkal díszítve tálaljuk.

Újkrumpli nyáron, májjal

Hozzávalók 4 személyre: 50 dkg csirkemáj; 1 szál póréhagyma; 15 dkg [paradicsom](#); 10 dkg tv paprika; 3 ek. olaj; 1 teáskanál szárított majoránna; 1 teáskanál fűszerpaprika;

A körethez: 50 dkg tisztított újbungonya; 12 szelet húsos szalonna; 3 evőkanál olaj

Előkészítés: Az újbungonyát megtisztítjuk, de még jobb, ha tisztítva vásároljuk. Sós víz felett szűrőbe vagy gőzölő kosárba téve megpuhítjuk. Amikor megpuhult, kivesszük, de nem szabad, hogy szétessen. A szalonnacsíkokat kettévágjuk. A májat megtisztítjuk, megmossuk. A póré, a paradicsomot, a paprikát megtisztítjuk, megmossuk, a póré fél karikákra, a paprikát csíkokra, a paradicsomot cikkekre vágjuk.

Elkészítés:

1. A májat 5 percre forró vízbe tesszük főni, majd lemoszuk. A nagyobb darabokat félbevágjuk.

3. Felforrósítjuk az olajat, megfuttatjuk rajta a póréhagymát, majd rátesszük a májat, és 1-2

percen át kíméletesen összepirítjuk. Sóval, majoránnával, borssal, fűszerpaprikával ízesítjük. Ráöntünk 1 dl vizet, belekeverjük a paprikát, a paradicsomot. Nagyon lassan, 5 percig pároljuk, amíg a paprika félkemény lesz. Akkor levesszük.

4. Minden szalonna szeletkébe begöngyölünk egy burgonyát. A kapott burgonyákat hármával nyársra húzzuk, és kevés forró olajon, serpenyőben megpirítjuk. Tálaláskor tányérra tesszük a csirkemájat, és rá a sült nyársakat

Derűs percek

Szülői elfogultság

- Tanárnő, hogy halad a fiam az iskolában?
- Sajnos nem túl jól. Nem is figyel az órákon, csak bóbiskol.
- Higgyc el, kérem, csak a tehetség szunnyad benne!

Edzők

Két neves vívóedző összefut edzés után:

- Mondd csak, te hogyan vizsgáztatsz?
- Szűrőpróbaszerűen.

Hogy hívják...

- Hogy hívják Stallone dublőrét?
- Pótszilveszter.

Hóóó!

- Mi áll meg hó hatására?
- ???
- A lovas kocsi. Hóóó!!!

Időjárás-jelentés

Holnap Magyarországon 30 fok lesz.

Ebből 5 Budapesten, 2 Tatabányán, a többin a kisebb falvak osztoznak.

Olyan világosan beszélek, hogy kiolthatod a lámpákat, ha én éjjel megszólalok!

Sokan nem értékelik a humorom. Ha kevesebb lenne az önbizalmam, azt gondolnám nem vagyok vicces.

SZERETET - SZOLGÁLAT A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté Lukács

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Email: mate.dani@freemail.hu lestakk@ps.hu

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban